

అర్చితస్వరూపి సునియాన నాకునామ్ముల

సూరిబాబు కమ్మరికొలుం జమ్మిచెట్టు అవతల శృణానానికెళ్ళే దారిలో ఉంది. కత్తులూ, కొడవళ్ళు బండిచక్రం ఇరుసులు చేస్తుంటారు సూరిబాబు కుటుంబంలో మనుషులు. వాళ్ళ తాతముత్తాతల్నించీ అదే పని. అయితే ఆళ్ళందరికంటే సూరిబాబు బాగా పేరెల్లి పోయాడు. ఎందుకంటే పందెం కోళ్ళకాళ్ళకి కత్తులు తయారుచెయ్యడంలో ఈడు బాగా ఫేమస్ అవడం వల్ల అంతా అప్పాబత్తుల సూరిబాబు అని పిలవడం మానేసి కత్తుల సూరిబాబు అని పిలుస్తుంటారు.

మా ప్రాంతంలో ఎక్కడ కోడిపందాలు జరిగినా పందెం కోడిని చంకలో పెట్టేసుకుని బయలుదేరి పోయే బాబ్బీ సూరిబాబూ మంచి ఫ్రెండ్సు. బుల్లెట్టు బండి బాబ్బీ సొంతమేగాని నడపడం రాదు. సూరిబాబు నడుపుతుంటే కోడిని పట్టుకుని వెనక కూర్చుంటాడు బాబ్బీ. ఒక్క కోడిపందాలేగాకండా ఇంకా చాలా పందాలు కాస్తుంటాడు బాబ్బీ. మున్నబుగారితూము దగ్గరున్న మీసాలక్రిష్ణకాఫీ హోటల్లో ఇడ్డీల పందాలు జరుగు తుంటాయి. అదెలాగంటే ఏబై ఇడ్డీలు అరగంటలో తినేసే తిండిమోతు ఎదవ ఒకడుంటాడు. ఆడు అరగంటలో తినలేడు అని ఒక గుంపు, తినగలడెహె అని ఇంకో గుంపు పందాలు కాసుకుంటారు. పందాలు కాసేది రూపాయి పాపాయిల్లో కాదు వేలకి వేలు పోసి. ఇంకా, గుడ్డిపట్టాభి కిళ్ళీకొట్టు దగ్గర అరిటిపళ్ళ పందెం, నరాలపాలెంలో కల్లు పందెం.

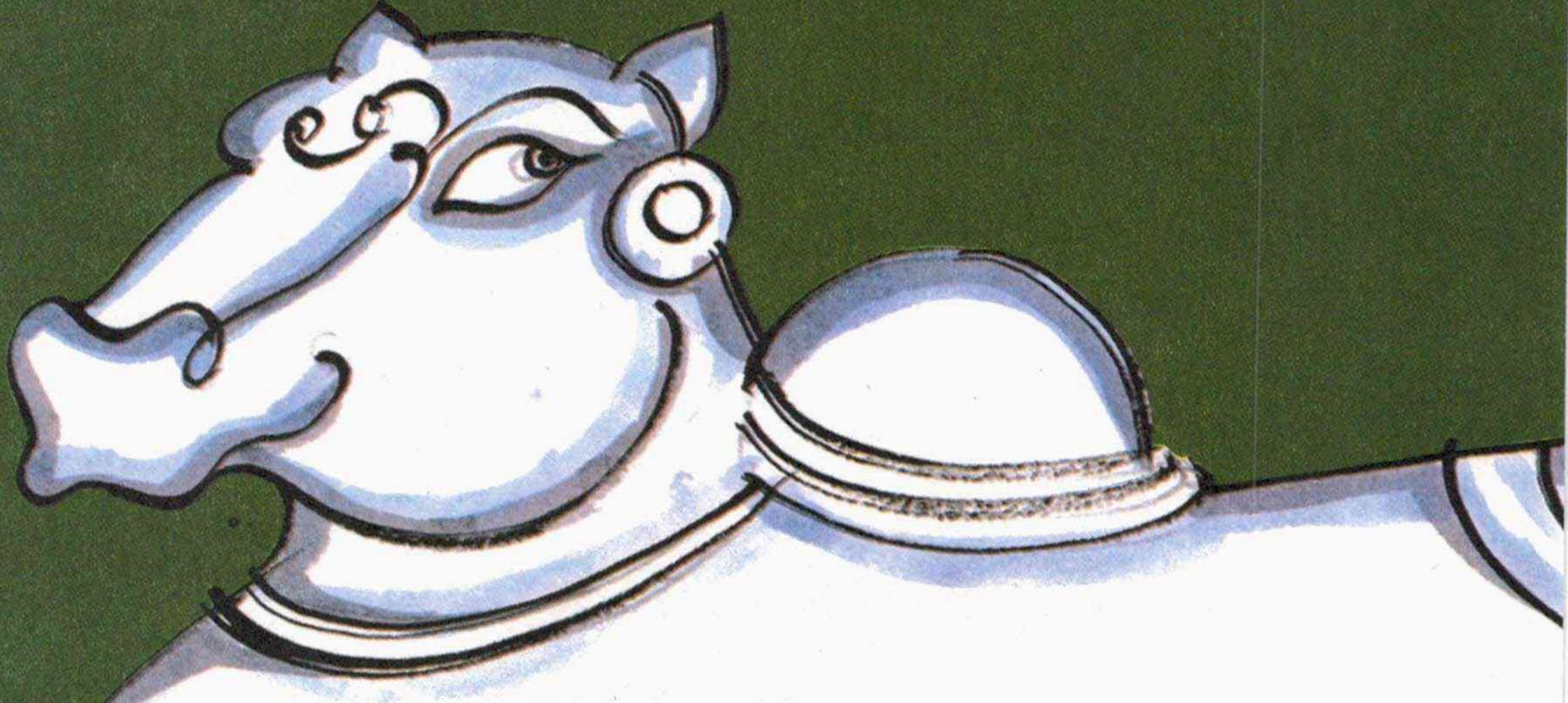
ఓ పది పదిహేనేళ్ళగా ఈ పందాలమీద సంపాదించిన సొమ్ముతో ద్రాక్షారానికి ముందున్న అంబడిపాలెంలో పాతికెకరాలపాలం కొన్నాడు బాబ్బీ.

* * *

నవంబరు నెల. ఒకటే చలి.

మంచుని చిక్కగా కప్పేసుకునుంది మా ఊరు.

అర్చితస్వరూపి
కృష్ణమూర్తి
కృష్ణ-72

ఆరోజు సుబ్బారాయుడి పష్టి. ఊళ్ళో ఆడోళ్ళంతా కాలవకాడ ఆంజనేయస్వామి గుడెనక పామంచాల్లో దిగి స్నానాలు చేస్తున్నారు.

అందరు ఆడోళ్ళతో పాటు నీళ్ళలో ములిగిన ఓ అందమైన ఎర్రటి పిల్లకూడా స్నానం చేసి ఎర్రకంకరోడ్డు దిగి ఊళ్ళో కొస్తుంది.

గొల్లలతూము దాటొస్తున్న బాబ్జీ ఆ పిల్లని చూసి కాస్సేపు కంటి రెప్పలు ముయ్యడం మానేసేడు. ఊపిరి వదలడం కూడా మానేసి అలాగ చూస్తానే ఉండిపోయేడు. ఆ పిల్లని ఇంతకు ముందెప్పుడూ చూశ్చేదే. ఇంత అందంగా ఉందేటని అనుకుంటూ ఆ పిల్ల వెనకాల నడుస్తున్నాడు.

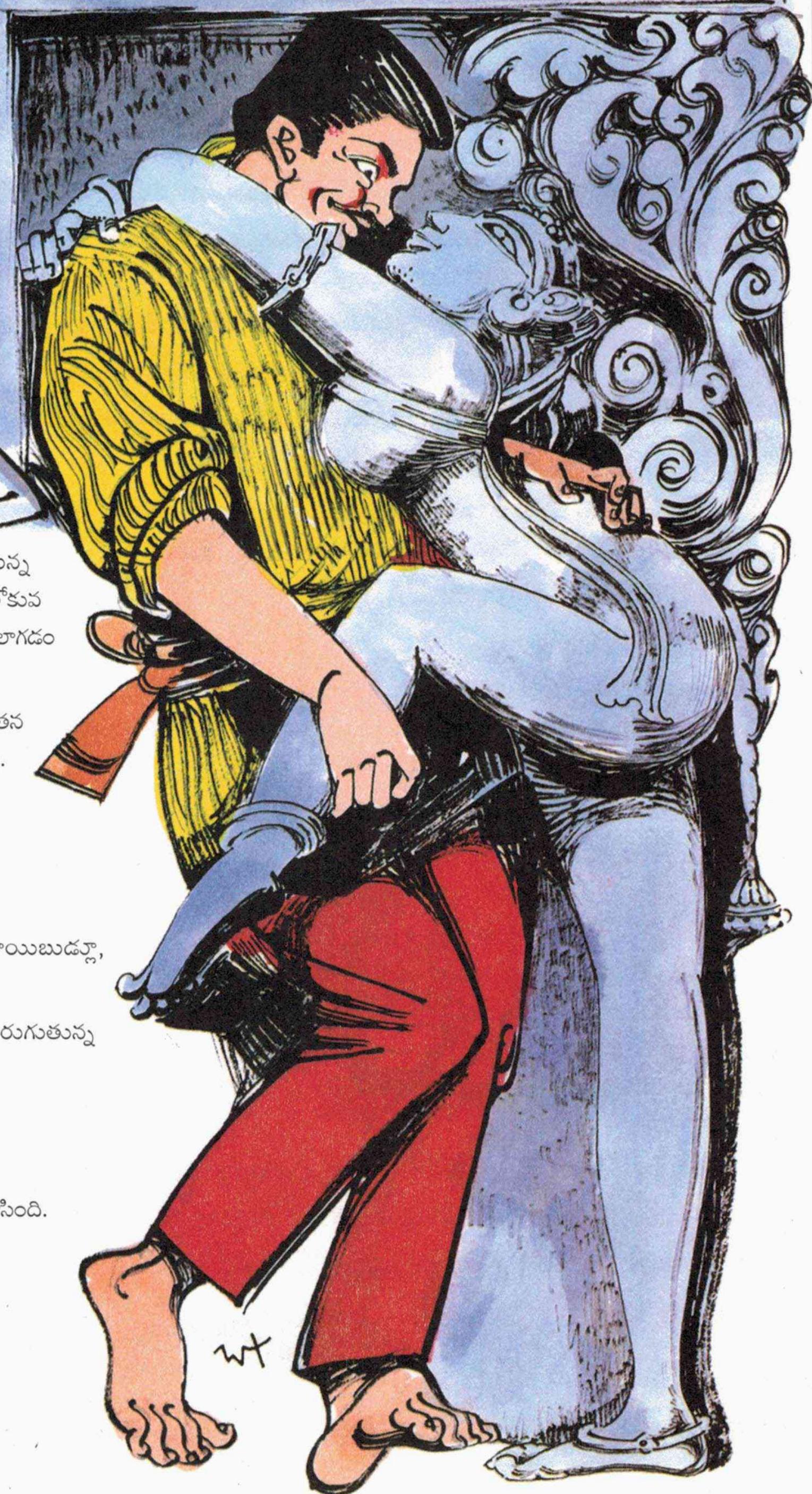
పష్టి జరిపించే చింతా రామకృష్ణారెడ్డి, కర్రలచ్చారెడ్డి కూడబలుక్కుని ఆ ఏడాది నౌబత్కానా పెట్టించేరు.

గుడి ఎడం పక్కన పదిహేను అడుగుల ఎత్తు సర్వీకరల్లో మంచెలాగ కట్టి దాని మీదెక్కి వాయిస్తున్నారు ఎక్కడుంచో వచ్చిన తురకలు. తడిబట్టల్లో గర్భగుళ్ళో కెళ్తున్న ఆడోళ్ళగుంపులో ఆ పిల్లగూడా ఉంది.

రెప్పార్చకండా ఆ పిల్లని చూస్తున్న బాబ్జీ “ఈ వూళ్ళో ఇంత అందమైన మనిషి ఉందని ఇంతకాలం నాకెందుకు తెలవలేదు” అనుకున్నాడు మళ్ళీ.

వారంవారం సంతలో పెట్టే కొట్లతో పాటు లక్క పిడతల దుకాణాలవాళ్ళు, ఈతాకు చాపలమీద రాసులకింద పెట్టి కర్జూరం అమ్మేవాళ్ళు, నువ్వు పప్పుజీళ్ళు దుకాణాలవాళ్ళు ఇంకా గుండాటోళ్ళు, చక్రం ఆటోళ్ళు, మూడు ముక్కలాటోళ్ళు, సువేగాబండిమీద మైక్ పట్టుకుని కూర్చుని అరుస్తూ హోమియోపతి మందులు అమ్మేవాడు, పూలు పడగలూ అమ్ముతున్న కుర్రాళ్ళు, ఇలాగ రకరకాల జనాల్లో సందడి సందడిగా ఉంది మా సుబ్బారాయుడి పష్టి.

ఆ పిల్లగురించి వాకబు చేస్తే ఎర్రమట్టిగోతులు దగ్గరుంటున్న శిరిగినీడినారాయుడి పెళ్ళాం లచ్చం అక్కకూతురని తెల్పింది. సొంతూరు పొలమూరంట. అసలు పేరు వెంకటేశ్వరిగానీ ఎర్రగా ఉంటదిగాబట్టి అంతా ఎర్రపిల్లనీ పిలుస్తారంట. ఈ మధ్యే వాళ్ళమ్మ తెగులోచ్చిపోతే ఏకూలి పనన్నా చేసుకుందారని పిన్ని లచ్చం ఇంటి కొచ్చిందంట.

లచ్చం లోవరకంతో ఇదవుతున్న
కిందకులపోళ్ళ పిల్ల అనేసరికి మరీ లోకువ
గట్టేసిన బాబ్బీ, అయితే “దీన్ని ఉచ్చులోకి లాగడం
చాలా వీజీ” అనేసి నవ్వేసుకున్నాడు.

సందకాడ మంచి బట్టలేసుకుని తన
ఈడు పిల్లల్లో మళ్ళీ కనపడింది ఎర్రపిల్ల.

తను నవ్వితే తిరిగి నవ్వలేదు.

రాత్రయింది.

చలి.

సుబ్బారాయుడి పష్టంతా ఇలాయిబుడ్లా,
పెట్రోమాక్స్ లైట్ల మయమైపోయింది.

తక్కిన ఆడపిల్లల్లో ఆపష్టిలో తిరుగుతున్న
ఎర్రపిల్ల కాలిమడం తొక్కేడు బాబ్బీ.

పట్టించుకోలేదు.

మోచేతి దగ్గర గిల్లేడు.

అంత చీకట్లోనూ కళ్ళెర్ర జేసి చూసింది.

జబ్బుమీద గిల్లేడు.

కాండ్రకించి ఊమ్మేసింది.

34

తీసుకొచ్చారు. అయితే శాస్త్రాలు చదువుకున్న రంగాచారికి లేని అలవాటు లేదు. పొద్దోతే సీసా కావాలి. ఆడోళ్ళంటే పిచ్చి.

ఒకరోజు లాకుల దగ్గర కత్తుల సూరిబాబుతో పాటు మందుగొడ్డున్న బాబ్బీ పరిచయం అయ్యేడు రంగాచారికి.

అలా నాలుగుసార్లు కలిసేసరికి ఫ్రెండ్షిప్ ముదిరింది.

ఒకరోజు తనలోపలి బాధంతా చెప్పుకుని “ఆ ఎర్రపిల్ల నిన్ను తీసుకొచ్చిన ఆ చిన్నం రాఘవరెడ్డిగారి దగ్గర పనిచేస్తుంది” అన్నాడు.

“ఆ పిల్లనీకు లొంగే ఏర్పాటు చేస్తే నాకేమిస్తావ్” అన్నాడు గున్నాబత్తుల రంగాచారి.

“అంబటిపాలెంలో నాకు పాతికెకరాల మాగాణి ఉంది. అందులో ఎకరం నీకు రాసేస్తాను” అన్నాడు బాబ్బీ.

“అలాగొద్దులేగానీ లక్షరూపాయల రొక్కం ఇయ్యగలవా?” అన్నాడు.

“ఓవల్ రైటన్నాడు?” బాబ్బీ.

* * *

బసివేశ్వరుడి గుడి చుట్టూ మంచెలాంటిది కట్టించి లోపల పనిచేస్తున్న వాళ్ళు బయటికి కనబడకండా చుట్టూ తాలూకుల్లో కప్పించేసిన గున్నాబత్తుల రంగాచారి, రాఘవరెడ్డిని కల్పి రేపట్నంచు పని మొదలెట్టున్నాను. నా దగ్గర పైపనికి ఎర్రపిల్లని పంపమన్నాడు.

పైపని అంటే మేస్త్రీకి సిమ్మెంటు ఇసకా కలిపిన మాలుని గమెళాతో అందివ్వడం నీళ్ళు మొయ్యడం. ఇటుకలు తేవడం లాంటి పనులు. ఆ పనికి ఆడోళ్ళే ఎక్కువంటారు. వాళ్ళంతా మేస్త్రీ చెప్పుచేతల్లో ఉంటారు. రెండో ఆట కెళ్ళామే అంటే వెళ్ళాలి. దార్లో ఆటోటలో తొంగుందాం అంటే తొంగోవాలి. మేస్త్రీ ఏం చెపితే అది చెయ్యాలి.

పని మొదలెట్టిన రంగాచారి పక్కనే కూర్చుని అడిగినియ్యి అందిస్తున్న ఎర్రపిల్లకి చెప్పడం మొదలెట్టాడు. “ఇవాళ నేను పద్మినీ జాతి స్త్రీ పాంచాల జాతి యువకుడితో సంభోగం జరిపే బొమ్మ చేస్తున్నాను. పద్మినీ జాతి స్త్రీ తామర మొగ్గలాగ సుతిమెత్తగా ఉంటుంది. ముక్కు నువ్వు మొక్కు పూచే పువ్వులాగ, చన్నులు మారేడు పళ్ళలాగ ముచ్చటగా ఉంటాయి. పిక్కలు ఏనుగు తొండాల్లాగ, మీగాళ్ళు తాబేళ్ళలాగా ఉంటాయి. మదన మందిరం తామర రేకులాగ చక్కటి ఆకారంలో ఉంటది. పాంచాల జాతి పురుషుణ్ణి ఇష్టపడుతుంది. రాత్రి నాలుగో జాము అంటే తెల్లవారు ఝామున రతివేళ జరపడం చాలా ఇష్టం ఈమెకి. రతి చేస్తున్నప్పుడు పరవశురాలై పోయి తన రొమ్ములకి గాఢంగా హత్తుకుంటుంది. ఆమె రతి జలం పద్మం ఎలాంటి సువాసన కలిగి ఉంటుందో అలాంటి సుగంధం కలిగి ఉంటుంది”.

అయిదురోజులు గడిచాయి.

పద్మినీజాతి స్త్రీ పాంచాల జాతి పురుషుడూ రతిలో పాల్గొంటున్న బొమ్మ పూర్తి చేసేడు గున్నాబత్తుల రంగాచారి. చూస్తున్న ఎర్రపిల్ల నోట్లోంచి మాట రాడం మానేసింది ఇన్నాళ్ళ నించీ ఆ పద్మినీ జాతి మనిషిని ఎలాగైతే వర్ణించాడో అచ్చం అలాగే ఉందా బొమ్మ.

రాత్రయింది.

నవారుమంచం మీద పడుకున్న ఎర్రపిల్లకి నిద్ర రావడం లేదు. ఎప్పుడూ లేంది ఏవేవో ఆలోచనలు జోరం వచ్చినట్టు ఒళ్ళంతా వేడెక్కడం ఎప్పటికో కోడి కూసేవేళకి పట్టింది నిద్ర.

పనిలో కొచ్చిన ఎర్రపిల్ల ముఖం కేసే చూసేడు రంగాచారి నిద్రలేనట్టు ఎర్రగా ఉన్నాయి కళ్ళు. కాస్సేపు తేరపార జూసి “ఇవేళ చిత్రిణి జాతి స్త్రీ రతిలో పాల్గొనే బొమ్మ మొదలెడతాను” అని పని మొదలెట్టా “ఈ జాతి స్త్రీకి నడుం సన్నగా ఉంటుంది. చన్నులూ

కొత్త బొమ్మ
కథలు-72

పిరుదులూ చాలా పెద్దవి. గుండ్రటి పిక్కలు శంఖంలా మూడు రేఖలు కలిగి ఉంటుంది కంఠం. ఈ స్త్రీ మదన గృహం గుండ్రంగానూ, లోతుగానూ ఉండి ఎక్కువగా జలం ఊరుతూ తాకితే మెత్తగా ఉంటుంది. చౌశీతి బంధాలతో చిత్ర రతులు చెయ్యాలని కోరుతుంది. కొత్తవాళ్ళని కోరుతుందిగానీ ఎవరికీ ఓ పట్టాన లొంగదు. సృష్టికార్యం గాఢంగా జరిపితే మనసిచ్చి కరిగిపోతుంది. రతి సమయంలో పదే పదే నడుం పెకెత్తుతూ కిందా మీదా అవుతుంది. మగాడ్ని తొడల్లో నొక్కి పట్టి తిరగేసి పైకొచ్చి తనే ఉపరతికి సంక్రమిస్తుంది”.

నాలుగయిదు రోజులయ్యాయి.

చిత్రణి జాతి మనిషి మగోడితో శృంగారంలో ములిగున్న బొమ్మని పూర్తి చేసేడు. దాన్నే చూస్తున్న ఎర్రపిల్ల కళ్ళు ముయ్యలేదు. తక్కువోడు కాదు ఆ బ్రహ్మాంగారు. ఇన్నాళ్ళు ఎలాగ వర్ణించాడో అచ్చు గుద్దినట్టు చేసేసేడే బొమ్మ అనుకుంది ఎర్రపిల్ల.

రాత్రిమంచం మీద దొర్లుతున్న ఎర్రపిల్లకి ఆ రాత్రికూడా నిద్ర పట్టలేదు. మునుపెప్పుడూ లేని కొత్తకొత్త ఆలోచనలు నిద్ర పట్టినట్టే పట్టి మళ్ళీ మెలుకువ వచ్చేస్తుంది. నిద్ర పట్టినప్పుడల్లా ఏదో కల ఆ కలలో రంగాచారి కనిపిస్తున్నాడు. మళ్ళీ మెలుకువ వచ్చేస్తుంది. తెల్లవారు ఝామున కోళ్ళు కూసేదాకా ఇలాగే గడిచింది.

“శంఖినీ జాతి స్త్రీకి రాత్రి మూడో జాములో సంభోగం అంటే చాలా ఇష్టం తెలుసా... పురుషాయితం అంటే పడి చస్తుంది” మర్నాడు అలా మొదలెట్టాడు గున్నాబత్తుల రంగాచారి.

పురుషాయితం అంటే ఏంటని అడిగిన ఎర్రపిల్ల ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పి ఇక వర్ణించడం మొదలెట్టాడు. శంఖినీ జాతి స్త్రీ దేహం చాలా ఒడ్డా పొడుగు ఉండటమే గాకుండా బాగా బలిసి కూడా ఉంటుంది. శరీరాన్ని ముట్టుకుందామంటే వేడిగా ఉంటుంది. నడుం సన్నగా, పొదాలు మెత్తగా ఉండవు. కంఠం శంఖం లాగుంటుంది. చూపులు వక్రంగా ఉంటాయి. ఒత్తుగా నల్లగా తీర్చినట్టుంటాయి కనుబొమ్మలు. కుచాలు మరీ లావుగా ఎత్తుగా ఉంటాయి. మదన మందిరం అడివిలాగ దట్టమైన వెంట్రుకల్లో నిండిపోయి ఉంటది. సంభోగ సమయంలో రతిజలం ఊరడం చాలా తక్కువ. రతిలో మాటిమాటికీ మదన మందిరం చూపెడుతూ ఉంటుంది.

రంగాచారి వర్ణిస్తుంటేనే అదో రకమైన జ్వరంతో ఊగిపోవడం మొదలెట్టింది ఎర్రపిల్ల.

వారంలో పూర్తిచేసిన ఆ బొమ్మని చూసి మతి పొగొట్టుకుంది.

రాత్రికి ఇక సరేసరి,

స్తనాలు కుండల్లాగ మరీ లావుగా ఉంటాయి. పెద్ద తొడలు పెద్ద పెద్ద కళ్ళు కపటం తెలీని మనిషి తియ్యటి మాటలకి మెత్తబడి పోతుంది. ఎంతో గాఢంగా సంభోగం చేస్తే గానీ తృప్తి పడదు. అందంగా బలిసి ఉన్న పురుషుల్ని ఇష్టపడే ఈ హస్తినీ జాతి స్త్రీ రాత్రి రెండో జాములో రతి చెయ్యమని గొడవ చేస్తుంది.

ఎలా అయితే వర్ణించాడో అచ్చం అలాగే బొమ్మలు తయారు చేస్తూ ఆ మర్నాటినించీ అష్టనిధనాయికల్ని వర్ణిస్తూ బొమ్మల్ని చేస్తూ రోజుకో విధంగా ఆ ఎర్రపిల్లలో మార్పుని తీసుకొస్తున్న రంగాచారి “బూతు అపవిత్రమైన పని కాదు. బూతు లేకపోతే సృష్టిలేదు. ఎనభైనాలుగు లక్షల జీవరాశిలో బూతు లేకుండా ఏ ఒక్కటి పుట్టలేదు. బూతుకు కావాల్సిన రసాయనిక తతంగం శారీరకంగా జరగకపోతే జీవోత్పత్తి జరిగే అవకాశమే లేదు” అన్నాడు.

ఇక నిద్ర కరువైపోతుంది ఎర్రపిల్లకి. ఏవేవో కలలు. అన్నీ శృంగారానికి సంబంధించినవే.

ఇన్నాళ్ళు చాలా నిగ్రహంతో ఉన్న ఎర్రపిల్లకి ఇక తన వల్ల కాడం లేదు.

ఒకానొక అమావాస్యరోజు “సర్వాయతోటలో కెళ్ళే దారిలో బోరింగుపెట్టుంది కదా? ..అందులో కల్సుకుందారేంటి ఇవ్వాళ రాత్రి?” అనడిగాడు రంగాచారి.

అలాగే అన్నట్టు తలూపిన ఎర్రపిల్ల ఆ రకం జ్వరంతో ఊగిపోతా ఆ రాత్రి ఎక్కడ తప్పటడుగు వేసేస్తదా అన్నట్టుంది.

“రాత్రి సరిగ్గా పన్నెండు గంటలకి ఫలానా చోటి కొచ్చెయ్యి అని బాబ్బీకి కబురెట్టిన రంగాచారి ఆ ఎర్రపిల్లతో మొట్టమొదటి తడవ నేను తర్వాత బాబ్బీ” అనుకున్నాడు ఖుషీగా.

రాత్రయింది.

పొద్దుట్నుంచీ మబ్బుల్లో ఉన్న ఆకాశం, ఇక కురవడం మొదలెట్టింది.

కాసేపు కురిసి ఆగిపోద్దిలే అనుకుంటే గంగాళాలు దిమ్మరించినట్టు కురుస్తానే ఉంది.

ఒకటే హోరు.

ఒకటే గాలి.

ఎవరూ ఎప్పుడూ ఎరగనంత వర్షం.

లాకుల దగ్గర ముసలి చింత చెట్లన్నీ పడిపోతున్నాయి. కొబ్బరిచెట్లయితే మెలికలు తిరిగిపోతున్నాయి. తడిసిపోతున్న పాత ఇళ్ళు కూలి పోతున్నాయి. వాతావరణమలా తయారుకాడంతో ఊళ్ళో ఎవరికీ నిదరలేవు.

మర్నాడూ మూడోనాడూ అలాగే ఉంది.

దవిళ్ళేశ్వరం దగ్గర గోదావరి పొంగడంతో లాకు లెత్తేసేరంట. దాంతో గోదావరి కాలవలు పొంగి ఊళ్ళో కొచ్చేస్తున్నాయి నీళ్ళు. గూటిపడవలూ, ముగ్గు పడవలూ, రవాణా పడవలూ అన్నీ ఊళ్ళోకి కొట్టు కొచ్చేస్తున్నాయి. మేడలున్నోళ్ళుపై అంతస్తుల్లోకి, లేనోళ్ళు ఇంటి వాడపిల్లి పెంకుల కప్పుల మీదికి ఎక్కేసి కూర్చున్నారు. కొందరయితే నిద్రగన్నేరు చెట్లెక్కి కొమ్మల మీదుండి పోయేరు.

మూడో నాటికి బసివేశ్వరుడి గుడికి సగానికి పైగా వచ్చేసినియ్యి నీళ్ళు.

ఆ వరద వారం రోజులు దాకా వదలేదు మమ్మల్ని. మా వూళ్ళో పాపాల్ని కడుక్కుంటూ పోతున్న వరద నీళ్ళతో పాటు ఏ పక్కకో కొట్టుకుపోయిన గున్నాబత్తుల రంగాచారి మళ్ళీ మాకెవరికీ కనపడలేదు.

పవిత్రమైన ఎర్రపిల్ల పాడయిపోవడం ఏమాత్రం ఇష్టం లేదు ప్రకృతికి.

* * *